

waatas kividetud pääwarju seest ja väljast, kas midaagi võeralisu tema sülles nähtaval. Silm ei näinud ühtegi muud, kui seda, et lübar mite vildist ei olnud, waid äraleigatud inimeeste künnte laastudest lunstlikult kolo oli valatud. Kübarat pähä pandes, nägi mees sedamaid uhkeid Kuuramaa pulme, ja palju muidu laias mailmas jündivaid asju. Ünneslik mõte tuli lübaraga mehe pähä, kui ta imelübara abiga märtu sai, et ärjavõlvelased väga tõlparoga mehilesed olivad. Tema üles: Andke mulle wiisud jalga ja kep käte; pöörage silmad pääwatdusu vasta ja seljad minu poole, õrge waatake mite enne üle õla tagasi, lunni ma läsin; siis teen teile selget õiguse otsust.

Lollid ärjavõlvelased täitisid idfkumata mehe tah mist. Andsid wiisud ja kepi tema käte, wahisid ise hommiku maesta, õigusitegemise otsust voodates. Mees pani wiisud jalga, wõtis wembla käte, seda ta keeritades ärjavõlvelaste poole laekis kukuda. Silma pilgul olid ärjavõlvelased kui ärapühitud; ega jäanud neist muud järele kui kolm weepiüeka frookslehe peale, kust räästas waewalt noksatäie oleks wõinud leida.

Esimene katse töö oli väga õnnelikult sorda läinud. Mees wõtis nduks Kuuramaale pulma minna. Sai ta seda soowimist nimetates, pahemat jalakanda wassalõrguselle maast tööstnud, siis oli ta Kuutamaal, keskel rõemsas pulmaliste seltsis. Pidude peres oli väga rohkest rahuväst foos, ülemaid

ja alamaid, waesi ja lehvus, sest pulmaperemees oli riikas majainees. Kõikinägewü lübara mees nägi silmi ülestöstes, teise rohlema perekonna weikeid võdraid toa lae al, mis paljo suurem oli, kui palutud võerad põrandal. Siiski ei näinud neid pisulest ledagi muud, kui lübara peremees. Weiked rääkisid iselestis: „Määte, wana onu tulnud ka pulma.” Teised hüüdsid: „Ei ole wana onu, waid onu lübar, sep ja wiisud on võera mehe läes.

Waheadeal toodi roawaagnad lauale. Waagnatel lõigil kaaned peal. Seal pani Kõikinägewü imelisi lugu tähele, mis muidu ledagi ei näinud. Piisitene perekond toa lae al oli imeliku kiirusega reawaagnad, õlle ja mõdukannud põhjani tühendanud, aga niisama rutust jalle tätnud. Nemad olid alwemat rooga ja jooli ärawõtetud parema andede asemel mele pannud. Aga ei pulmaperemees ega ükski muu inimene pannud seda petust tähele.

Kõikinägewü astus lahelt teretates pulmaperemehe juure ja rääkis wiisaka inimese kombel: Õrge pange pahaks, auus perewanem ja pidude tallitaja, kui fogemata korral teie luotipidule juhtusin. Pulmailu vilmeid ei leita igas põdesas, waid arulised aavitus; sellepäťast wibisin pidusi waatama. Pulmaperemees vastas: „Tänan teid tulemast, armas fogemata tulaline! Meil ei ole kelleski puudust, aidad ja tambrid seisavad sõogiwaraga täidetud, meestele õlut enam kui tarvis, naistele mõdu magusat, nii